

meščanom ljubi in dragi. Nemška stranka jim je zatrjevala svojo ljubezen do okraja ter obetala, da bo skrbela za njegove koristi. Poglejmo, kako je svojo obljubo izpolnila.

Dne 30. decembra m. l. je bila velika seja okrajnega zastopa mariborskega. Težko smo pričakovali te seje, kajti vedeli smo, da bo okrajni zastop v tej seji obesil na veliki zvon, kar je v letu 1901 dobrega storil za okraj ter z močnim glasom napovedal, kaj namerava storiti za l. 1902. Toda varali in motili smo se s svojimi velikimi pričakovanji. Poročilo o seji smo preštudirali po nemško-narodnem »Grazer Tagblattu«, ki gotovo o Nemcih poroča vse, kar bi jim bilo le količkaj v čast in slavo.

Kaj pa je storil okrajni zastop mariborski v preteklem letu 1901? Napenjali smo svoje oči ter iskali in iskali, a našli nismo nič posebnega. Da je okrajni zastop dovolil različnim občinam pobirati višje nego 20—60% občinske doklade, to po našem skromnem in ponižnem mnenju pač ni nobena posebna zasluga. Mariborskemu dirkalskemu društvu je dovolil zastop 150 K podpore. Občina Št. Jakob v Slov. goricah je prosila za razdelitev občine, a okrajni zastop tega na predlog Arnolda Damiana ni dovolil. Tudi to ni nič posebnega, to bi znal storiti vsaki okrajni zastop.

Morda pa bo letos 1902 razvil okrajni zastop blagonsko delovanje po našem mariborskem okraju? Čujte, kaj se je sklenilo v seji dne 30. decembra v okrajnem zastopu. Načelnik dr. Šmiderer je naznanil, da bo imel, kolikor se da preračunati, okrajni zastop letošnje leto 172.225 K izdatkov in 120.877 K prejemkov. Primanjkljaj bo torej znašal 52.048 K. In okrajni zastop je na to sklenil, da se bo letos pobiralo 8% okrajnih doklad. To je vse, kar izvemo o načrtu okrajnega zastopa za l. 1902.

Kmetje mariborskega okraja so veliko pričakovali od novega okrajnega zastopa. Upali so, da se bodo mnoge slabe ceste popravile, da se bo skrbelo za povzdigo živinoreje, za lahko prodajanje kmetijskih pridelkov i. t. d. A kmetje čakajo na vse to zaman. Edino kar dobivajo od okraja, pravzaprav od okrajnega šolskega sveta, to je ustanovitev in razširjenje novih šol. Mi opozarjamo naše kmetijske sotrpine le na ustanovitev nepotrebne nemške šole v Št. Ilju, ki se bo sedaj razširila v dvorazrednico, na razširitev nemške šole v Pekrah in na ustanovitev nepotrebnihih vsoprednic v Karčevini. Vse te ustanovitve in razširitve pa stanejo nas kmete lep denar, katerega nimamo.

vrednim sorodnikom jerobstvo ter jo izročil gospodu Frejdetu v Oranu.

Tako je bila navidezno odstranjena zadnja ovira, ki ji je stala na poti, da se ji še ni izpolnila njena najiskrenejša želja. Toda tudi sedaj še so menili odlagati, dokler se ne poleže razburjenost, ki je zavladala daleč na okrog vsled dogodkov junaškega arabskega dekleta. A Hadra jim je pokazala svoj odločni značaj. Ko je nekega dne dolgo in goreče molila v cerkvi, stopila je brez strahu pred svojo gospo, se nakratko poslovila ter popolnoma sama nastopila pot proti Oranu, staremu mestu na skalnati obali. Zazelela je poiskati svojega postavno priznanega varuha, gospoda Frejdeta. Tukaj v Oranu je govoril z njo tudi misijonar, na katerega pripovedovanje se opira cela naša povest. Priporočil jo je gospej, ki jo je nadalje poučevala v sveti veri. Dne 22. aprila 1876 je sprejela Hadra Beniub končno sveti krst, po katerem je toli hrepenela in kojega milost si je gotovo v nekoliko zaslužila s tolikimi žrtvami in križi. Gospod Rejnold ji je bil krstni boter, odlična gospa oranska pa botra. Drugi dan po krstu je sprejela Marija Magdalena Elizabeta Josipina — tako se je glasilo novo nje ime — v jezuitski cerkvi z angelško pobožnostjo prvo sv. Obhajilo. Kako rad je pač prišel ljubi Jezus v to mladostno,

Kadar bomo okoličanski kmetje zopet volili v okrajni zastop mariborski, hočemo si izvoliti može, ki bodo nam kmetom povolji, ne pa meščanom, in ki bodo vedeli zagovarjati pri vseh prilikah tudi naše kmetško stališče.

Politični ogled.

Proračun za poljedelsko ministerstvo. V državni zbornici se sedaj v proračunskem odseku posvetujejo o poljedelskem ministerstvu. Poslanec Kozlovski je ostro grajal, da kmetijski minister pri denarnem ministru premalo denarja izposluje za kmetijske namene. Kako je govoril poslanec gosp. Robič o vinogradništvu, o uravnavi spodnještajerskih rek itd., pripovedujemo v prilogi »Naš Dom«. Katoliško narodni poslanec iz Kranjskega g. Povše je omenjal, kako slabo in nezadostno je sestavljeno kmetijsko ali poljedelsko ministerstvo, da nima dovolj uradnikov, ki bi reševali predložene kmetijske prošnje in zahteve. Poslanci so poljedelskemu ministru tudi toplo priporočali, naj osnuje v kmetijskem ministerstvu poseben oddelek za kmetijsko zadružništvo. Le če bo se vodilo celo zadružništvo v enotni smeri, pričakovati je povoljnega uspeha.

Nevarnost za avstrijske konjerejce. Nevarnost ne preti našim konjerejcem morda od strani Angležev, ki sedaj tako radi kupujejo naše konje, ampak od strani naših zaveznikov — Nemcev. Nemčija namerava nastaviti visoko carino na naše konje, tako da se bo moralo plačati za konja, ki velja 1000 mark, 300 kron carine. To je tako visoka zahteva, da povsem uničuje naš izvoz v Nemčijo. Opomniti pa je še, da bodo pri izvozu ceno določevali konjem nemški pazniki ob meji, in sicer brez dvoma prav visoko ceno, da dobijo tem več carine. V proračunskem odseku so slovenski poslanci že opozorili poljedelskega ministra na to nevarnost ter ga pozvali, naj stori svojo dolžnost v obrambo konjereje, te velevažne kmetijske panoge.

Kmetijski poslanci v ogerski zbornici nameravajo ustanoviti nekako kmetško zvezo, h kateri bi lahko pristopili poslanci kateresibodi stranke. Zveza bi imela namen, braniti kmetijske pravice posebno pri carinskih pogodbah. Toda ako bi se zveza enkrat ustanovila, gotovo bi se ne omejila samo na carinsko-pogodbene razprave, ampak stala vedno na braniku za kmetijski stan. Kmetijski

nedolžno in tako nevstrašeno srce, ki je iz ljubezni do njega toliko pretrpelo!

Istega leta dne 6. avg. je bila Marija v stolni cerkvi oranski birmana. Medtem se je vzbudila v njenem srcu druga, tiha želja. Nekoč je prišla slučajno v samostanček karmeličank. Globoko so se ji vtisnile v njeno dušo angelske prikazni pobožnih sester. Samo to željo še je gojila, da bi kakor te sestre v sveti ljubezni služila le Jezusu. Velike težave so jo zopet ovirale, a kaj to, ona je zmagała z božjo pomočjo že mnogo večje! Njeno zupanje v Boga ji je bilo čudovitnim načinom poplačano. Rana na glavi, katero ji je zadal trdosrčni brat s palico, zacelila je nenadoma; dobri ljudje so zložili dotico, katero je zahteval samostan, in tako je postalo junaško arabsko dekle — angel s Karmela.

Smešničar.

Skrit opomin. Neveren gospod je ležal na smrtni postelji. Pokliče k sebi svojega zvestega kočijaža in mu reče: »Glej Janko, sedaj moram veliko, veliko dalje potovati, kakor sem se kedaj vozil.« — Janko: »Ne skrbite, gospod, vedno pojde navzdol, ako ne krenete na drugo pot, dokler je še čas!«

poslanci si želijo tako zvezo, a vlada se ji neki misli ustavljati. To so vlade!

Srbski prestolonaslednik. Ker Aleksander in Draga ne dobita naslednika, mislijo sedaj srbski in drugi državniki resno na to, da proglasijo srbskim prestolonaslednikom Petra Karagjorgjeviča, pravnuka slavnega boritelja za srbsko svobodo, Karagjorgia (Crnega Jurija). Aleksander neki ni nasproten tej nakani, pač pa Draga, ki bi rada videla jednega svojih sorodnikov na prestolu.

Kaj bo? Zadnji čas so se začeli zbirati nad Evropo črni oblaki. Nastalo je napeto razmerje med Nemčijo in Anglijo zaradi vojske v Južni Afriki. Tudi med Nemčijo in Avstrijo se je ohladilo prijateljstvo zaradi pruskih surovosti nad Poljaki v Nemčiji. Italija pa se je začela približevati Francozom. Če tudi ne bo vojske, vendar je pričakovati, da se med evropskimi državami sklenejo kmalu druge prijateljske zveze, kakor so dosedaj.

Vojska v Južni Afriki. Angleški vladni list priobčuje oklic, v katerem vabi k nabiranju 9600 prostovoljcev za Južno Afriko. Iz Londona se poroča, da je angleška vlada sklenila, pripraviti ujetim Burom prostor na otoku Antigua (mali Antili). Iz Pretorije se javlja, da se Dewet pomika proti jugu. Angleži sumijo, da bo zopet poskušal udreti v kapsko kolonijo. — Splošno razburjenost mej angleškim prebivalstvom radi neuspehov angleškega orožja v Južni Afriki skušajo umiriti vladni krogi. Da bi nekoliko udušili to občo nevoljo, nastopajo po vrsti angleški državniki, da delajo javno mnenje.

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. (Naše bralno društvo) obstoji že tretje leto. Mlado je še, a s čilimi močmi in z vnemo je delovalo doslej v dobi svoje mladosti, težeč neprestano po razvoju in napredku na polju narodne zavesti in izobrazbe. Dasi smo v Halozah nekoliko odstranjeni od kulturnih prometnih sredstev, dasi nam je neposredno občevarje in dotika z drugimi sigurno in energično delujočimi bralnimi društvi po Slovenskem le iztežka mogoče, vendar smemo koncem društvenega leta smelo nastopiti pred buditelje in voditelje našega naroda s trditvijo, da smo se v istem duhu in z isto vnemo, kakor druga društva gibali i mi ter korakali z njimi proti našemu narodnemu cilju pod zastavo Slave. Zavedamo se narodne dolžnosti, jasni so nam naši narodni zajmi (interesi), jasne so nam nakane naših oholih nasprotnikov in način njih nečastnega bojevanja in nasilnega nastopanja nam nasproti in še marsikaj drugega, kar napolnjuje v sedanjih kritičnih dobi možgane in srce pristnemu sinu majke Slave.

Lanski odbor bralnega društva je storil, kar je bilo v njegovem območju. To potrjujejo dejstva. Bralno društvo je priredilo tri tombole (2 dobrodelni) s petjem in tamburanjem ter poučnim predavanjem, dalje krasno božičnico vprid ubogim šolarjem. — Izid letošnje volitve kaže zaupanje, ki ga stavijo p. n. udje v odbor, kar hoče ta posebno upoštevati ter s čilimi močmi skrbeti udom za pouk in zabavo, osobito pa osredotočiti svojo delavnost na razvoj in napredek društva. Prava vnema in krepka volja zmore vse!

Knjige in časniki se izposojajo kaj marljivo. Nekateri udje zaslužijo posebno pohvalo radi veselja do čtiva, dočim imamo tukaj nekaj brezbriznikov, ki se odlikujejo po svoji mlačnosti do društva. V čem pa tiči vzrok? — Manjka jim za to pravega razuma in veselja ali pa — in to ni redko! — so naročniki lažnjivega »Štajerca«. To »giftno kroto« donasajo mnogi — največ, sevé, neudje bralnega društva — na svoj dom ter pustijo, da jim oblázi in sè svojim »giftom« onesnaži njih prej postene slovenske hiše. Oj slepota, a za njo sramota! Sami sebe bodi sram vsakogar, ki kakor